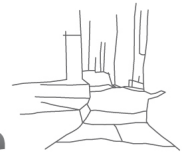

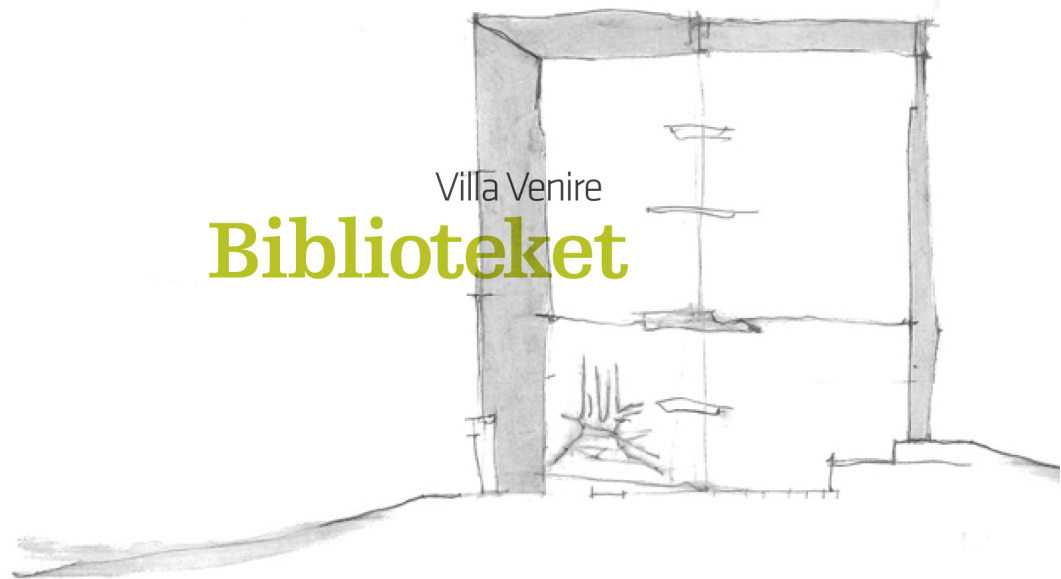
villa
Venire

Værtskab

Af Frederikke Larsen, Villa Venire A/S - oktober 2010

Villa Venire
Biblioteket

Værtinde for en dag

"Du skal være værtinde for en dag". Straks nikker jeg og smiler. Sikken dejlig opgave. Der går en rum tid, og da dagen for kundeseminaret i Villa Venire nærmer sig, kan det pludselig mærkes. Hvad pokker har jeg indvilget i? Jeg tænker først, at det er ganske enkelt. Det må handle om at være omhyggelig med sit tøj, tage pænt imod og smile resten af vejen. De værtinder, jeg har kender til, har gjort sådan. Stewardesser. Kroværtinder. Min farmor. I grunden en passiv og servil rolle, som jeg ikke føler mig helt tilpas ved. Men det foresvæver mig, at der engang var andre typer værtinder. Kvinder, der residerede i store højloftede stuer, hvor de holdt "salon". Jeg undersøger det nærmere. Ganske rigtigt. Der fandtes sådanne saloner.

"Salon". Et opinions- og smagsdannende forum i den private selskabeligheds regi. Et mentalt og socialt rum med samtalen og dannelsen som formål indadtil og oplysningen udadtil.¹

I centrum af "salonen" stod en kvinde, med en for den tid usædvanlig autoritet. Hun havde i kraft af begavelse, status og/eller skønhed opnået at blive en anerkendt værtinde, hvis salon tiltrak magthavere og kunstnere i skønsom blanding. Mænd, der mødtes for at tale frit sammen om aktuelle verdslige og åndelige anliggende. Jeg overtager bestemt gerne den stafet! Der er dog den lille hage, at jeg skal være værtinde i en erklæret kommerciel sammenhæng. Ved nærmere eftertanke finder jeg alligevel fællestræk mellem salonen og kundeseminaret. Villa Venire inviterer godt nok med en bestemt hensigt. Men den er ikke sådan lige at hive ned fra hylden til salg. Kundeseminarets tema er "Afklaring" og der loves gode bud på hvordan "tvivlen er din ven". Det er faktisk ikke så svært at læse den oprindelige salondeinition ind i dagens program. Så salonen består, men værtinden som stjerne for en dag forgår.

Dagens vært

Jeg kasserer forestillingen om værtinden, der skal kaste glans over arrangementet. I stedet tænker jeg, at jeg skal være dagens proceskonsulent. Der er dog noget over kundeseminaret, der ikke ligner enhver anden af mine opgaver. Der er en højtidelig aura over arrangementet. Kan hænde det er invitationens ambitioner, der påvirker os alle. Måske det er de deltagendes bevidsthed om at være de udvalgte inviterede, der mærkes. Eller måske skinner den oprindelige salons ambitioner om dannelse og oplysning faktisk igennem tid og rum. Jeg mærker, at jeg ranker ryggen ved tanken. Jeg vil alligevel tage værtsrollen på mig.

Skuespiller Lars Mikkelsen er bestilt til at stille op i en samtale om tvivl. Jeg har læst en række interviews med ham, hvor han taler om at tvivle på og kæmpe med sig selv. Jeg har bidt mærke i, at artiklerne er skrevet på et tidspunkt i Lars' karriere, hvor han med god ret kunne fortælle en historie om succes og mestring. Men i stedet bruger han sin spalteplass til at fortælle, at tvivlen er altafgørende for ham. Det er nok værd at spørge til, tænker jeg. På mit første spørgsmål om "hvorfor", svarer han med stor kraft; fordi det er sandt! Der går en omfangsrig engel gennem rummet. Tilskuerne er psykologer, konsulenter, kunder og andre af Villaens venner – heraf mange med

---

¹ Skønånder i salonen, Georg Metz anmelder bogen Nordisk Salonliv 1750-1850 ved redaktør Anne Scott Sørensen, <http://www.information.dk/22952>

præferencer for anti-essens-ialisme. I et splitsekund står det åbent om det bliver muligt at lytte til udsagn fra en mand, der tænker så radikalt anderledes end de fleste af "os". Og straks derefter går det over stok og sten derudad. Lars taler om Sandhed. Om Ægthed. Om Eksistens. Om at brænde og om at gå i sort. Lars taler om at tilskueren ikke kan opleve, hvis ikke skuespillerne på scenen også oplever - i et direkte forhold 1:1. På sin helt egen måde står Lars' kraftfulde udsagn som bøjet i neon op mod Villa Venires baggrundstæppe

Noget særlig er i gang

Lars' taler om klarheden som udtryk for det uafviselige: Noget er eller er ikke sandt. Det kan ikke være begge dele. Tvivlen tvinger Lars til at søge momenter af absolut sandhed på scenen. Villa Venire opfatter tvivlen som en ven, der forhindrer, at man bliver fikseret på sandhed og blindet for nuancer. To erkendelsesteorier, der tørner sammen, og virkningen af sammenstødet lader ikke vente på sig. Kundeseminarets potentiale for idéudvikling bliver simpelthen bare større. Den gode oplevelse kan anskues som et eksemplarisk eksempel på det lykkeligste udfald af værtskab. I denne form kan værtskabet således genoplive tidligere tiders saloner. Værtskabet har som salonen en dagsordensættende anledning, giver en udvalgt kreds adgang, og skaber mulighed for kvalificeret dialog mellem alle tilstedeværende.

Værtskabet i Villa Venire kan stille sig mest i egen tjeneste, som på kundeseminaret. Eller stille sig mest i andres tjeneste. Det sidste er senest sket i forbindelse med direktør for Børn og Unge i Odense, Klaus Majgaards besøg i Villaen i anledning af hans banebrydende tanker om offentlige styringsformer. Med forskere, kommunale direktører og andre interessenter som deltagere og med Villa Venires Thorkild Olsen i værtsrollen. Dermed kan værtskabet endda komme den oprindelige salons ambition i møde. Mødet kan vise sig at blive en vital del af skaberprocessen - og hvis alt går vel - levere værdifulde bidrag til dannelse indadtil og oplysning udadtil.

Om vi holder kontakten med Lars Mikkelsen, om vi udvikler tanker sammen med Klaus Majgaard fremover, om helt andre dagsordner bruser frem - under alle omstændigheder lever værtskabet videre som en væsentlig del af Villa Venires bedrifter.